

Tak

Åstak, teori og virkemåte.

Dato
31.05.17

Sign.
AJW

Nr.
T06-200

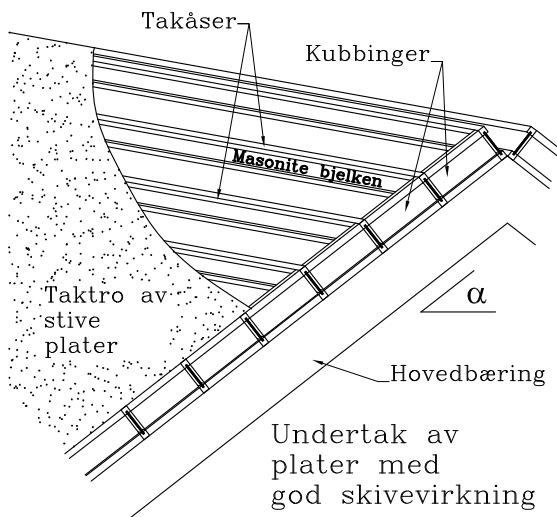

Fig 1.

I åstak er det ved bruk av slanke åser som Masonite bjelken viktig å hindre åsene fra å velte ved bruk av kubbinger eller tilsvarende sideavstiving over hovedbæringene. Kubbingen og dens forbindelser må dimensjoneres for belastningskomponenten, q_{\parallel} , parallelt med takflaten, denne øker med økende takvinkel α , se fig 3.

Pga I-bjelkers slankhet bør disse bare dimensjoneres for belastningskomponenten, q_{\perp} . Belastningens komponent parallelt med takflaten, q_{\parallel} , må ivaretas på annen måte, feks ved å benytte skivevirkningen i taktro. Dimensjonering av skivetak er vist i Byggforskserien 520.238.

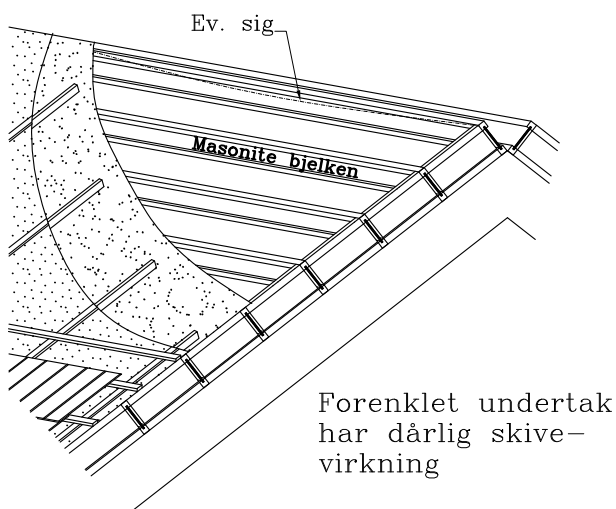

Fig 2.

Benyttes forenklet undertak uten tilstrekkelig skivestivhet må takflaten hindres fra å sige parallelt med takflaten. Siget kan observeres som en utbøyning av takflaten mellom oppleggspunktene ved raft. Eventuelt sig vil redusere åstakets bærevne og stivhet. Eksempel på detaljløsning for å hindre siget er vist i byggdetalj T06-210.

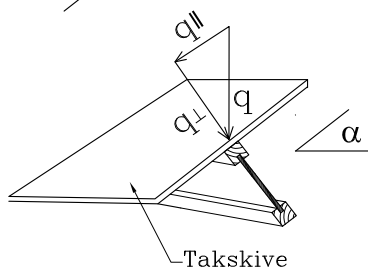

Fig 3:

Dekomponering av belastningen fra snø og egenlast, q , til belastningens normal-, q_{\perp} , og parallellkomponent, q_{\parallel} , i forhold til takflaten. Økende takvinkel gir større last, q_{\parallel} , på takskiven.

Fig 1.

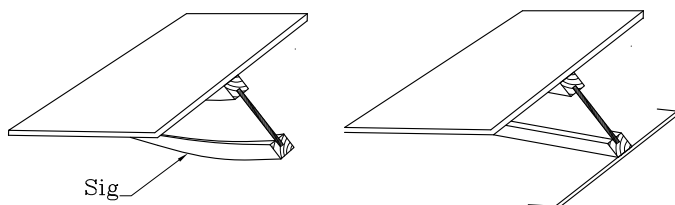

Fig 2.

Fig 2:

Også takåsens underflens må sikres mot å sige, feks med en stiv himling.